Dosarul nr. 1-481/2025
1-25083224-09-1-11062025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

27 iunie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Vergiliu Repeșco

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Ira Guțu
Apărătorului Tatiana Boldesco

În prezența:
Inculpatului Cebotari Sergiu

Interpretul Tatiana Fîrfa

examinând în ședință de judecată publică, în limba romînă, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Cebotari Sergiu ***** d.n. *****, născut și domiciliat în ***** cetățean al Republicii Moldova, cod personal nr. *****, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 11.06.2025 – 27.06.2025,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Cebotari Sergiu, la data de 18.05.2025, în jurul orelor 02.50, aflându-se pe strada Sportivă din mun. Bălți, lângă imobilul nr. 17 - loc întotdeauna accesibil

publicului, conform art. 131 din Codul penal, din intenții huliganice, intenționat, ignorând circumstanțele cu caracter public ce asigură o ambianță liniștită în societate, prin încălcarea într-un mod demonstrativ a ordinii publice, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigură securitatea publică și liniștea persoanelor, dîndu-și seama de caracterul şi gradul prejudiciabil al acţiunilor sale și fiind conștient de consecințele ce pot surveni, conștientizând că se află într-un loc public, în prezența mai multor persoane, în urma unei neînțelegeri apărute între el și *****, a.n. 1987, din cauza că ultimului nu i-a fost achitat prețul serviciilor prestate în calitate de taximetrist, după ce *****a spus că anunță poliția, s-a apropiat de ***** din spate și i-a aplicat o lovitură puternică cu pumnul în regiunea feții, pe dreapta, de la această lovitură *****a căzut la sol, în genunchi, apoi Cebotari Sergiu cu piciorul l-a lovit o data în regiunea abdomenului, pe dreapta. În timp ce ***** se ridica în picioare, Cebotari Sergiu l-a lovit cu pumnul în regiunea feței, pe stânga, de la această lovitură *****s-a izbit cu corpul de poarta unei gospodării din preajmă, lovindu-se cu capul, cauzându-i leziuni corporale ușoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cebotari Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal: huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Cebotari Sergiu fiind asistat de avocatul Tatiana Boldesco, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul și partea vătămată nu au obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susţinută de apărător, ascultând opinia procurorului și a părți vătămate, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalităţii în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just

încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanţii la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în şedinţa de judecată inculpatul Cebotari Sergiu după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral şi a declarat că, regretă de cele întîmplate. De asemenea, a menționat că, susține declarațiile date la urmărirea penală.

Deși inculpatul Cebotari Sergiu a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- plângerea depusă de *****, prin care solicită tragerea la răspundere conform legii persoane necunoscute, care la data de 18.05.2025, în jurul orelor 02.50, în timp ce se afla pe strada ***** din mun. Bălți, unde i-a adus cu taxi în calitate de taximetrist, fără careva motive întemeiate i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea feții și cu picioare în regiunea abdomenului, cauzându-i dureri fizice (f.d.2);
- informația privind înregistrarea apelului telefonic a cet Ștefanschi Sergiu, efectuat la 03.05 pe data de 18.05.2025 cu solicitarea de a interveni poliția pe strada *****din mun. Bălți, înregistrat în Registrul de evidență a IP Bălți sub nr. 20250405135 la 18.05.2025 (f.d.3);
- informația înregistrată în Registrul de evidență a IP Bălți sub nr. 20250405141 la 18.05.2025 despre adresare după ajutor medical a cet. Cebotari Sergiu cu ”contuzia țesuturilor mai a regiunii faciale”, fiind agresat de necunoscuți pe strada ***** din mun. Bălți (f.d.4);
- proces-verbal din 18.05.2025 de cercetare a locului unde a fost agresat fizic *****, cu participarea acestuia la acțiunea de urmărire penală, cu tabelul fotografic anexat (f.d.6-9);
- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 18.05.2025, în cadrul căreia de la Ștefanschi Sergiu au fost ridicate înregistrările video din 18.05.2025, relevante ale cazului (f.d.22-24);
- proces-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 19.05.2025, în cadrul căreia au fost examinate înregistrările video, ridicate de la *****, în care au fost identificați cei patru pasageri a taximetristului *****în noaptea de 18.05.2025, inclusiv învinuitul Cebotari Sergiu, înregistrările fiind plasate pe un suport electronic tip DVD-R, păstrat la materialele cauzei la fila 26 (f.d.25);

- proces-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 20.05.2025, în cadrul căreia de la SII a IP Bălți Demciuc Grigore, au fost ridicate înregistrările video din 18.05.2025, relevante ale cazului (f.d.30-32);
- proces-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 20.05.2025, în cadrul căreia au fost examinate înregistrările video din 18.05.2025, ridicate de la SII a IP Bălți Demciuc Grigore, în care au fost identificați *****, Cebotari Sergiu, precum și ceilalți trei pasageri ai taxi, înregistrările fiind plasate pe un suport electronic tip DVD-R, păstrat la materialele cauzei la fila 35 (f.d.33-34);
- raport de expertiză judiciară medico-legală nr. 202510P0187 din 27 mai 2025, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Ștefanschi Sergiu, s-au depistat o excoriație supra orbital pe dreapta, echimoză la ochiul stîng, o echimoză în regiunea proiecției unghiului mandibular pe dreapta cu edem posttraumatic, edem posttraumatic cu localizare suprafața posterioară baza degetului I a mânii drepte ce se extinde pe suprafața posterioară a mânii (putea să se producă ca rezultat al autoapărării), care puteau fi cauzate în perioada de timp, cât și circumstanțele indicate în actul de dispunere a expertizei; se admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin patru ori; producerea leziunilor depistate în rezultatul căderii propriului corp din poziție verticală – se exclude, autoprovocarea se exclude; reieșind din localizarea leziunilor – pe față, rezultă că victima era față în față cu agresorul sau o poziție similară, leziunile corporale calificând ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f.d.78-79);

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Raportînd materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Cebotari Sergiu a fost demonstrată pe deplin, infracțiunile incriminate au fost săvîrșite de inculpat, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, de opunerea de rezistenţ violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, preum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni.

Prin încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicirea activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganismul ca contravenție administrativă se face ţinându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină din circumstanțele cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptei, intensitatea, durata lor etc.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violență psihică, cât şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Este necesar de menționat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă.

Se consideră huliganism însoțit de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie asemenea acțiuni huliganice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită, de exemplu, de batjocură față de victimă, încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, zădărnicirea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor sau a transportului public etc.

Infracțiunea de huliganism este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii acțiunii prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Subiect al infracţiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin. (1) ale art. 287 Cod penal – vârsta de 14 ani.

Reieșind din cele enunțate supra și din circumstanțele de fapt stabilite, instanța de judecată ajunge la concluzia că în cadrul cercetării judecătorești, de către acuzatorul de stat, au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Cebotari Sergiu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Cebotari Sergiu, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 ale Codului penal și anume, de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. alin. (1) şi (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Cebotari Sergiu a fost găsit vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, infracțiune care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, este calificată ca mai puțin grave.

Astfel, Cebotari Sergiu, a comis o infracțiune mai puțin gravă, fără participanție, cu intenție.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că Cebotari Sergiu la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, conform art.76 - 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante ori agravante în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite.

Totodată, instanța notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţIonală cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Cebotari Sergiu, urmează să fie stabilită sub formă de amendă.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Cebotari Sergiu, o pedeapsa, după cum urmează în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică inculpatului Cebotari Sergiu, că în conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor

respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 20.05.2025, întocmit de către ofițerul superior de urmărire penală a SUP al IP Bălți, comisar Alina Verhovețchi, a fost recunoscut drept corp delict, un disc DVD-R, cu segvențe video din data de 18.05.2025.

Corpul delict un disc, cu segvențe video din data de 18.05.2025, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita

operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de expertiză judiciară nr. 202510P0187 din 27 mai 2025, și suportate cheltuieli judiciare în mărime de 448 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Cebotari Sergiu, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va încasa din contul inculpatului Cebotari Sergiu în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Cebotari Sergiu în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Cebotari Sergiu, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 382-384 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat Cebotari Sergiu în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică inculpatului Cebotari Sergiu, că în conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict un disc, cu segvențe video din data de 18.05.2025, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Se încasează de la Cebotari Sergiu în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Se aplică în privința inculpatului Cebotari Sergiu, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**